

ЖЕРТВИ

1.

„Защо сж тъй уханни днесъ цвѣтята
и бороветѣ трѣпнатъ и шептятъ,
о, може би за стотни вече пжтъ
цвѣтя ще ти закича на главата!

Очитѣ ми ще стрелнатъ въ мрачината,
сърдцето като струна ще трепти,
кристаленъ смѣхъ на воля ще кѣнти
и радость ще покапе отъ листата.

Азъ вече тичамъ весело надоле
да те причакамъ съ пламнало лице,
о, какъ ме тегли твоето сърдце,
о, колко те обичамъ, мой соколе!“

* * *

Напраздно чака съ китка прѣснобрана
момичето на пжтната врата,
припада вече тихичко нощъта,
а мжката тежи като стомана.

Не се завърна либето желано,
момичето посърна, застарѣ,
че въ ранна утринъ слънцето огрѣ
убитъ юнакъ срѣдъ росната поляна.

2.

На клона като тежъкъ плодъ виси
тѣлото на обесения Киро,
накждренитѣ плѣстени коси
люлѣятъ се отъ вѣтъра немирень.